

retligt gyldigt. Et sådant afkald har imidlertid ikke den gunstige afgiftsmæssige virkning og fører i stedet til en dobbeltbeskatning.

Om gældende ret vedrørende afkald på falden arv henvises i øvrigt til betænkningen s. 175-178.

8.1.3. Arvefors kud

Arvefors kud foreligger, når midler, arvingen modtager fra arveladeren, ikke skal være gave eller lån eller vederlag for et arveafkald, jf. § 31, men et forskud på forventet arv, således at forskuddet skal fradrages i den eventuelle arv, der senere vil tilfalde den pågældende.

Når en arvelader yder en økonomisk fordel til en potentiel arving, kan parterne aftale, om det skal være en gave, et lån, et arvefors kud eller et vederlag for et afkald på arv. Ydes midlerne som arvefors kud, kan parterne aftale, hvordan fradrag skal ske. Arvelovens §§ 32-35 om arvefors kud fastsætter alene, hvordan der skal forholdes, når parterne ikke har aftalt noget om det. Reglerne anvendes først og fremmest ved arvefors kud til livsarvinger, men kan også yde vejledning, hvor arvefors kuddet er tildelt andre.

Når et arvefors kud er givet til en livsarving fra forældrenes fællesje, og der skiftes i den længstlevende ægtefælles levende live, skal arvefors kuddet efter § 32, stk. 1, så vidt muligt fradrages i den arv, som tilkommer livsarvingen efter den førstafdøde. Har den førstafdøde oprettet testamente, må dette vige, hvis det er nødvendigt for, at fradrag kan ske. Den del af forskuddet, som ikke fradrages i arven efter den førstafdøde ægtefælle, skal fradrages i arven efter den længstlevende. Det følger af stk. 2, at dette også gælder forskud, som ydes af en ægtefælle i uskiftet bo. Efter § 33 skal arvefors kud, som en ægtefælle af fællesjaget har givet et stedbarn eller dets livsarvinger, fradrages i arven efter den anden ægtefælle.

Efter § 34, stk. 1, skal arvefors kuddets værdi ved modtagelsen lægges til grund, når der foretages fradrag. Under særlige omstændigheder kan der dog afviges herfra. En arving, der har modtaget et arvefors kud, som overstiger arvelodden, er ikke forpligtet til at tilbagebetale det overskydende beløb til boet, jf. stk. 2. Hvis modtageren af arvefors kuddet dør før arveladeren, gælder fradragetsreglen også for modtagerens livsarvinger, jf. stk. 3.

Ifølge § 35, stk. 1, skal et arvefors kud tillægges boet ved beregningen af arvelodder og tvangsarv. Kan arvefors kuddet ikke fuldt ud fradrages i modtagerens arv, tillægges der kun et beløb svarende til den pågældendes arvelod. Reglen har betydning for arveladers testationskompetence, og bestemmelsen omfatter

både legale arvinger og testamentsarvinger. Når et fællesbo skiftes i den længstlevende ægtefælles levende live, lægges forskuddet efter stk. 2 også til boet ved beregningen af boslodderne. Overstiger arvefors kuddet modtagerens arv efter førstafdøde og det beløb, der svarer til den pågældendes arv efter længstlevende, tillægges kun værdien af selve arvelodderne.

8.2. Arvelovsudvalgets overvejelser

8.2.1. Forbud mod overdragelse og kreditorfølgning af forventet arv

Udvalget foreslår ikke ændringer i de grundlæggende regler om forbud mod overdragelse af forventet arv (dispositive arvepagter), således som disse er udviklet i teori og praksis. Som anført pkt. 8.1.1. har det givet anledning til tvivl, om forbuddet i arvelovens § 30 også omfatter aftaler mellem arvingerne vedrørende arvets kvalitative fordeling. Udvalget finder ikke, at sådanne fordelingsaftaler bør kunne indgås, bl.a. fordi en regel herom i visse tilfælde måske ville kunne anspore arvingerne til at få anbragt arveladeren på plejehjem "før tid", for at de kunne foretage en fordeling. For at afklare den tvivl, som den gældende arvelovs § 30 har givet anledning til, foreslår udvalget, at det kommer til at fremgå af loven, at en arving ikke uden arveladers samtykke kan indgå aftale med medarvinger om overtagelse af aktiver i boet.

Der henvises til betænkningen s. 183-184.

8.2.2. Arveafkald

Udvalget foreslår ikke ændringer i reglerne om afkald på forventet arv, således som disse er udviklet i teori og praksis.

Der henvises til betænkningen s. 183-184.

Det er efter udvalgets opfattelse u hensigtsmæssigt, at der ikke er regler om afkald på falden arv i arveloven. Udvalget foreslår derfor, at reglerne om afkald på forventet arv med de nødvendige ændringer gøres anvendelige på afkald på falden arv. Ved at opstille civilretlige regler om afkald på falden arv i arveloven afklares en række praktisk vigtige spørgsmål, herunder om et afkald på arv er personligt, eller om det også omfatter afkaldsgiverens livsarvinger (descendensen), og om de øvrige arvingers tvangsarveret udvides proportionalt eller ikke.

Der henvises til betænkningen s. 185-187.

8.2.3. Arvefors kud

Udvalget foreslår en bestemmelse, der nærmere fastlægger, hvad der forstås ved arvefors kud. Det foreslås i den forbindelse, at det kommer til at fremgå klart af bestemmelsen, at arvefors kud i alle tilfælde